

Η αλήθεια για τα βύσινα της Αρκαδίας

ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΝΕΑ 29/5/85

Αγανάκτηση! τιλοφρεείτε άρθρο ανώνυμου στην εφημερίδα «Αρκαδικός Τύπος» και προσπαθεί να δώσει μια «οφθαλμοφανή» εξήγηση στη δίκαια αγανάκτηση των βυσινοπαραγωγών της Μαιτινείας.

Καταγγέλουν μερικοί αγρότες, μέσω της εφημερίδας, ότι η παραγωγή κινδυνεύει να μείνει αδιάθετη, οι τιμές στο βύσινο είναι εξευτελιστικές, οι τιμές των φυτοφαρμάκων συνεχώς ανεβαίνουν και ότι δεν υπάρχει ουσιαστική ασφάλιση της παραγωγής, όλα αυτά είναι αλήθεια και τα γνωρίζει καλά κάθε αγρότης σήμερα.

Στο άρθρο αυτό υπάρχουν, κύριος από τον αρθρογράφο, και πολλές ανακρίβειες και «διαστρεβλώσεις» που πιστεύουμε ότι ωρισμένες οφείλονται σε αγνοία, όπως ότι η παραγωγή φθάνει τα έξι εκατομμύρια τόνους! (ενώ η πραγματική είναι 3.000—10.000 τόνους), ότι πέρσιν έθαψαν χιλιάδες τόνους βύσινο ενώ δεν συνέδη γιατί δεν υπήρχε μεγάλη παραγωγή. Και πολλές είναι σκόπιμες παραποιήσεις της αλήθειας (όπως ΕΛΒΑΚ, τότε έγινε «προβληματική» η καλλιέργεια του βύσι-

νου, ποιός έχει τις ευθύνες για τις ενέργειες & αποφάσεις της Ενωσης Γ. Συν)σμών κ.λπ.) του σκοπό έχουν να «ρίξει» μοιραίως τις ευθύνες στη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και όχι στη Δεξιά και τη Δεξιά Πολιτική.

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ

Το βύσινο όπως είναι καλά γνωστό στους αγρότες ήταν μέσο καλλιέργειας ενθαρρυνόμενη (βλέπε πρόγραμμα γεωργικής ανάπτυξης Αρκαδίας 1976).

Με την προοπτική ένταξης της χώρας μας στην ΕΟΚ γίνεται από τη κυβέρνηση της «Ν.Δ.» αποθαρυνόμενη & «προβληματική» και αρχίζουν τα προβλήματα στη τιμή και διάθεση αυτού του προϊόντος, που προήγαγε τον Ιούλη του 1979 η κινητοποίηση των βυσινοπαραγωγών στο Στενό.

Είναι φανερό, πιστεύουμε, ε-ποιός έχει την κύρια ευθύ-ποιανού κόμματος ήταν η αλογία η ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ. Όσο για την ΕΛΒΑΚ γνωρίζουμε όλοι ότι δεν είναι απλώς

μια γερμανική εταιρεία αλλά θυγατρική του μονοπωλίου τροφίμων Σπρόιντερ που έφτιαξε πριν χρόνια το εργαστήριο στην Ελλάδα και επιδοτούνταν από τις κυβερνήσεις της «Ν.Δ.» για την αγορά, την επεξεργασία και την εξαγωγή βύσινου. Έτσι το έπαιρνε σχεδόν τζάμπα και θησαύριζε σε βάρος του φορολογούμενου λαού. Μήπως θέλει η «Ν.Δ.» να γυρίσουμε σ' αυτή την κατάσταση;

Αν σήμερα η ΕΛΒΑΚ δεν αγοράζει βύσινο δεν οφείλεται στο γεγονός ότι είναι το ΠΑΣΟΚ κυβέρνηση αλλά: Η Δ. Γερμανία δεν αγοράζει τώρα βύσινο από την Ελλάδα γιατί την ελληνική αγορά την έχει σίγουρη για τα δικά της βιομηχανικά (κύρια) και αγροτικά προϊόντα, ενώ έχει τη δυνατότητα να προμηθεύεται βύσινο από άλλες, εκτός ΕΟΚ, χώρες σε πιο συμφέρουσες τιμές (Τουρκία, Σερβία, ΗΠΑ κ.λπ) και να εξάγει σε αντάλλαγμα τα δικά της προϊόντα.

Ακόμα στο βύσινο δεν ισχύει η «προστασία» των «χωματερών της ΕΟΚ» και αν πρόπερσι το

ρίξαμε στη χωματερή δεν το πλήρωσε η ΕΟΚ αλλά το Ελληνικό δημόσιο μέσω του ΟΓΑ. Απ' ότι βλέπουμε δεν «άνοιξε» η τεράστια αγορά των 260 εκατομμυρίων που μας έλεγε η «ΝΔ» αλλά αντίθετα «έκλεισε».

Μήπως όμως για την κατάσταση αυτή ευθύνεται αποκλειστικά η Ε.Γ.Σ., γιατί έτσι μας λέει το ΠΑΣΟΚ που δεν ανέλαβε πρόπερσι τις ευθύνες να μεταποιήσει, τυποποιήσει, και πουλήσει το βύσινο; Στις αποθήκες της Ενωσης βρίσκεται σήμερα το 80% της περσινής παραγωγής; Γιατί δεν εξασφάλισατε στην Ε.Γ.Σ. αγορές για να πουληθεί το προϊόν;

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το κρίσιμο ερώτημα, για το οποίο δεν μιλάνε οι δύο «μονομάχοι» της πολιτικής μας ζωής, είναι: Τι θα γίνει με την φετινή παραγωγή που θα ξεπεράσει, σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας τους 4.000 τόνους, όταν είναι αδιάθετη και το μεγαλύτερο μέρος της περσινής; Θα περιμένουν οι αγρότες τις «καλές υπηρεσίες» της «Ν.Δ.» για να λυθεί το πρόβλημα;

Τις υπηρεσίες όμως αυτές τις κατάλαβαν όταν το 1979 και το 1980 όταν διαδήλωναν για να λυθούν τα προβλήματά τους και η «Ν.Δ.» έστειλε ενάντια στους αγρότες τα ΜΑΤ, τους ροπαλοφόρους & τους οδηγούσε στα δικαστήρια.

Η λύση των προβλημάτων δεν βρίσκεται σε κάποιο αόριστο πρόγραμμα ή υποσχέσεις αλλά σε ένα πρόγραμμα πραγματικής Αλλαγής, που θα αποικρούει τις «βαρειές» συνέπειες από την ένταξη στην ΕΟΚ και θα οδηγεί στην αποδέσμευση, στο άνοιγμα των αγορών προς όλες τις χώρες με βάση το αμοιβαίο συμφέρον, στην προνομιακή μεταχείριση των Συν)σμών για να αναλάβουν την μεταποίηση, τυποποίηση & διακίνηση των αγροτικών προϊόντων με ταυτόχρονη εξασφάλιση τιμών ασφαλείας με βάση το κόστος παραγωγής και ένα λογικό κέρδος και ουσιαστικό έλεγχο & επιδότηση στα γεωργικά φάρμακα και λιπάσματα. Ένα τέτοιο πρόγραμμα μπορεί να εφαρμόσει μόνο μια Δημοκρατική Κυβέρνηση που θα στηρίζεται στις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις και στο λαϊκό κίνημα.